

## POSTANOWIENIE

Dnia 7 stycznia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

*SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)*

*SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)*

*SSN Hubert Wrzeszcz*

w sprawie z wniosku Banku P.(...) S.A. Oddział w P. i Banku C.(...) S.A. w L. Oddział w P.

przeciwko S. P. i A. P.

przy udziale J. W. i P. P.

o egzekucję z nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 stycznia 2005 r.,

zażalenia dłużniczki A. P. na postanowienie Sądu Okręgowego w K. Ośrodek Zamiejscowy w P. z dnia 26 maja 2004 r., sygn. akt V Wck (...) [V Cz (...)],

**uchyla zaskarżone postanowienie.**

### Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w K. Ośrodek Zamiejscowy w P., postanowieniem z dnia 26 maja 2004 r., odrzucił kasację dłużniczki A. P. od postanowienia tego Sądu z dnia 17 marca 2004 r., stwierdzając że w kasacji nie zostały zamieszczone okoliczności uzasadniające jej rozpoznanie przez Sąd Najwyższy.

W zażaleniu skarżąca domaga się uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 393<sup>3</sup> k.p.c. kasacja powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pism procesowych oraz powinna zawierać, wymienione w art. 393<sup>3</sup> § 1 k.p.c., wymagania stawiane tylko kasacji jako szczególnemu środkowi odwoławczemu.

Pośród wspomnianych wymogów ustawa wyraźnie wymienia obowiązek przedstawienia okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie, odróżniając go od przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia. Strona wnosząca kasację powinna więc, nawiązując do art. 393 § 1 pkt. 1 i 2, wskazać Sądowi Najwyższemu argumenty przemawiające za jej rozpoznanie. Jeżeli zaś w treści kasacji nie wskazano okoliczności, o których mowa w art. 393<sup>3</sup> § 1 pkt. 3 k.p.c., stanowi to brak kasacji, który nie podlega naprawieniu w sposób właściwy dla usuwania braków formalnych pism procesowych. W konsekwencji, kasacja dotknięta owym brakiem podlega odrzuceniu, skoro tego rodzaju wadliwości nie można usunąć.

Jak powinno wyglądać określenie w kasacji okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie przez Sąd Najwyższy zostało bliżej wyjaśnione w uchwale połączonych Izb Sądu Najwyższego Izby Cywilnej oraz Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 17 grudnia 2002 r. III CZP 72/02 (OSNC 2003, nr 7-8, poz. 92). Sąd drugiej instancji, działając na podstawie art. 393<sup>5</sup> k.p.c., może odrzucić kasację, w której brak wskazania okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie przez Sąd Najwyższy. Jeżeli skarżący w kasacji przywołał takie okoliczności, to brak podstawy do odrzucenia kasacji. Do sądu drugiej instancji nie należy zaś ocena, czy przytoczone przez skarżącego okoliczności są odpowiednio uzasadnione.

W rozpoznawanej sprawie w kasacji skarżąca wyraźnie wskazała, że istnieje potrzeba wykładni przepisów k.p.c. budzących poważne wątpliwości oraz wyjaśniła na czym te wątpliwości polegają. W tej sytuacji należy uznać, że tak sformułowana kasacja nie zawiera braku konstrukcyjnego, który pozwala sądowi drugiej instancji na jej odrzucenie na podstawie art. 393<sup>5</sup> k.p.c. Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy, na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 i art. 393<sup>18</sup> § 3 k.p.c., uchylił zaskarżone postanowienie.